

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРИРОДЕ

Члан 1.

У Закону о заштити природе („Службени гласник Републике Српске“, број 50/02), члан 2. мијења се и гласи:

"Члан 2.

На односе који нису регулисани овим законом примјењиваће се Закон о заштити животне средине („Службени гласник Републике Српске“, број 28/07- Пречишћен текст)."

Члан 2.

Члан 3. мијења се и гласи:

"Члан 3.

Одредбе закона о заштити вода, ваздуха, шума и осталих компонената природе које обезбјеђују већи степен заштите природе имаће предност у односу на овај закон."

Члан 3.

У члану 6. у ставу 1. ал. 1. и 22. мијењају се и гласе:

"- **“биолошка разноврсност“** - свеукупност свих живих организама који су саставни дијелови еколошких система, а укључује разноврсност живих организама из свих извора, укључујући између осталог копнене и водне екосистеме и еколошке комплексе којима припадају. Ово укључује разноврсност унутар врста, између врста, животних заједница и екосистема.

- **“природни ресурси“** - сви елементи природе које човјек користи у привредне сврхе; природни ресурси могу бити необновљиви (минералне сировине) и обновљиви (биолошка добра, воде, обновљиво земљиште)."

У истом члану и ставу, иза алинеје 28. додају се нове алинеје које гласе:

"- **“активност у природи“** - свако привремено или трајно дјеловање човјека на природу које може нарушити природну равнотежу, ако то дјеловање није ради заштите и очувања природе, у ширем обиму и простору,

- **“влажна станишта“** - укључују подручја мочварних земљишта, поплавних шума крашке хидрогеолошке и хидролошке системе и друге водене екосистеме, природне или вјештачке, сталне или повремене, са стајаћом или текућом водом,

- **“генетска разноврсност“** - разноврсност гена између јединки, популација, врста и виших таксономских категорија,

- **“геобаштина“** - све оно што је сачувано у структури и текстури стијена и земљишта као што су геолошке, геоморфолошке, хидрогеолошке појаве и објекти, те палеонтолошки и минеролошки налази који чине саставни дио пејзажа,

- **“еколошки значајно подручје“** - подручје које битно доприноси очувању биолошке разноврсности у Републици Српској, а које посебном одлуком дефинише Влада Републике Српске,
- **“еколошка мрежа“** - скуп међусобно повезаних или просторно блиских еколошки значајних подручја, која уравнотеженом биогеографском распоређеношћу значајно доприноси очувању природне равнотеже и биолошке разноврсности,
- **“ендем“** - врста чије је распрострањење ограничено на одређено подручје,
- **“инвазивна врста“** - страна врста чије насељавање или ширење угрожава биолошку разноврсност,
- **“заштићена природна добра“** - природне вриједности проглашене заштићеним од тијела утврђеног овим законом и уписане у регистар заштићених природних добара, а односе се на заштитне категорије (заштићена природна подручја, националне паркове, споменике природе, подручја управљања стаништем, заштићене пејзаже, заштићена подручја за управљање ресурсима), укључујући и водене површине које су у њиховом саставу, заштићене минерале и фосиле, те заштићене врсте биљака, гљива и животиња, укључујући мртве примјерке дивљих врста, њихове дијелове и деривате, заштићених на основу овог, посебних закона и међународних уговора чија је Босна и Херцеговина земља потписница,
- **“пећински накит“** - минерализоване накупине калцијум карбоната, у подземним просторима, различитих облика (сталактити, сталагмити, сталагнати, хелектити и др.),
- **“природа“** - свеукупна разноврсност предјела, природних подручја, биљака, животиња и њихових станишта, гљива, животних заједница, земљишта, стијена, минерала и фосила и других компонената животне средине,
- **“претходна заштита“** - евидентирање и успостављање привремених мјера у циљу заштите од угрожавања природних добара која се намјеравају трајно заштитити.
- **“спелеолошки објекти“** - природно формиране подземне шупљине дуже од пет метара у које може ући човјек, а димензије улаза су им мање од дубине или дужине објекта (пећине, јаме, понори, еставеле и др.),
- **“спелеолошки катастар“** - дио базе података о спелеолошким објектима и саставни дио базе података о заштићеним природним вриједностима,
- **“природне вриједности“** - дијелови природе који завређују заштиту ради очувања биолошке и пејзажне разноврсности, ради своје осјетљивости или ради научног, културолошког, естетског, образовног, привредног или другог јавног интереса,
- **“подручје утицаја“** - простор изван граница заштићеног подручја којим се спречава негативан утицај на заштићено подручје,
- **“уношење у природу“** - намјерно или ненамјерно насељавање, односно уношење врста или подврста у екосистем подручја у којем раније нису природно биле настањене,

- “**управљач**“ - правно лице које управља заштићеним природним подручјем,
- “**фосили**“ - представљају сачуване цјелине, дијелове, или трагове изумрлих или рецентних врста, природне одливке њихових тијела или њихових дијелова, те трагове изумрлих организама и њихових животних активности."

Члан 4.

У члану 14. став 3. мијења се и гласи:

“Извјештај о стању природе министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију, једном годишње доставља Влади Републике Српске (у даљем тексту: **Влада**)“

У истом члану став 4. брише се.

Члан 5.

Послије члана 14, додаје се нови члан 14а, који гласи:

"Члан 14а.

Републички органи управе, органи јединица локалне самоуправе и јавна предузећа која управљају заштићеним природним вриједностима дужни су да осигурају јавност података у вези са стањем и заштитом природе.

У случају непосредне пријетње природи и здрављу људи или угрожавања и оштећења природе, јавност се обавјештава о предузимању потребних мјера и радњи ради спречавања или ублажавања штете која би могла проистећи из те опасности.

Током израде аката о заштити природних вриједности, планова управљања заштићеним подручјима, као и других прописа у области заштите природе, осигурава се учешће јавности, путем јавног увида.

Поступак јавног увида који траје 30 дана спроводи министарство надлежно за заштиту животне средине.

Министарство из става 4. овог члана је дужно да размотри поднесене примједбе и изврши оцјену њихове оправданости.

Обавјештење о јавном увиду објављује се у једном од јавних гласила Републике Српске, са подацима о мјесту гдје се могу прегледати картографска и друга документа."

Члан 6.

У члану 15. у ставу 1. иза ријечи: “Стратегија заштите природе Републике Српске“, додају се ријечи: “ (у даљем тексту: **Стратегија**).“

У ставу 2. истог члана, додају се нове тач. 10. и 11, које гласе:

- "10. начин испуњавања међународних обавеза у заштити природе,
- 11. картографски приказ који просторно приказује мјере очувања биолошке и пејзажне разноврсности и заштите природних ресурса."

У истом члану иза става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

"Смјернице утврђене Стратегијом примјењују се у изради просторних планова природних добара и планова газдовања природним добрима."

Члан 7.

У члану 16. последије става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

" Прије упућивања на усвајање надлежним органима из става 1. овог члана, врши се стручно разматрање и дефинисање приједлога Стратегије од свих ресорно надлежних и заинтересованих републичких органа управе уз сарадњу са Заводом за заштиту културно-историјског и природног наслеђа Републике Српске (у даљем тексту: Завод) и другим стручним и научним институцијама.

Активности из става 2. овог члана организује и координира Министарство надлежно за заштиту животне средине."

Досадашњи став 2. постаје став 4.

Члан 8.

У члану 17. ријечи: „Министарство за урбанизам, стамбено-комуналне дјелатности, грађевинарство и екологију замјењују се ријечима: „Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију“.

Члан 9.

У члану 19. у ставу 1. последије ријечи овластити, ријечи: "међуентитетско тијело" замјењују се ријечима: "представнике Републике Српске у међуентитетском тијелу".

Члан 10.

Наслов члана и члан 20. мијењају се и гласе:

"Пројекти и активности у природи
Члан 20.

Пројекти и активности у природи планирају се тако да се избјегне или сведе на најмању мјеру нарушавање природе.

У току извођења радова и обављања активности, носилац активности је дужан да планира и спроводи мјере којима се спречава угрожавање природе, а по завршетку радова и активности, дужан је да у зони утицаја успостави или приближи стање у природи оном стању које је било прије захвата, односно да изврши санацију подручја у складу са овим законом и посебним прописима.

За пројекте и активности у природи који могу имати значајан утицај на животну средину, обавезно се спроводи процјена утицаја на животну средину, у складу са Законом о заштити животне средине-пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“, број 28/07).

Изузетно, за планиране пројекте и активности који нису обухваћени процјеном утицаја на животну средину, а који сами или с другим пројектима или активностима могу имати битан утицај на еколошки значајно подручје или заштићену природну вриједност, утврђује се њихова прихватљивост за природу у односу на циљеве очувања тог еколошки значајног подручја или заштићене природне вриједности, доношењем стручног мишљења о прихватљивости пројекта у складу са овим законом и посебним законима.

Стручно мишљење из става 4. овог члана даје Завод на основу Стратегије и увида у шумско-привредне, ловно-привредне и водопривредне основе и планске акте подручја на коме се предлаже извођење активности, односно претходно прибављених мишљења надлежних републичких органа управе уколико наведене основе нису донесене. (т. 2.14)

За планиране пројекте и активности за које је у складу са Законом о заштити животне средине и посебним прописима обавезна процјена утицаја на животну средину, анализа прихватљивости за природу је саставни дио процјене утицаја на животну средину.

Рјешењем о давању сагласности на стручно мишљење о прихватљивости пројеката и активности, које доноси министар надлежан за заштиту животне средине, утврђују се нарочито услови и мјере за спречавање, смањење и отклањање штетних утицаја на природу.

Против рјешења из става 7. овог члана не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор код надлежног суда.

Негативан утицај на природу постоји ако пројекат или активност може проузроковати:

- а) да значајан број угрожених осјетљивих или ријетких врста биљака и животиња буде истребљен,
- б) да станишта угрожених, осјетљивих или ријетких врста биљака и животиња буду изложена негативним утицајима или уништена, због утицаја на елементе предјела, или
- в) да се може очекивати значајан поремећај у односима и међусобном дјеловању између животињских и биљних врста и утицаја биотичких и абиотичких еколошких фактора (геолошки, климатски, земљиште, површинске и подземне воде, вегетација итд.) у екосистему или његовим дијеловима.

Изузетно, ради заштите јавног интереса, Влада може дати сагласност на планиране активности привредне и социјалне природе, под условом да правно или физичко лице које је предлагач активности приложи студију која садржи мјере о отклањању штетних посљедица за природу.

У случају да се пројекат односно активност планира на подручју гдје се налази станишни тип или станиште биљака, гљива или животињских врста, које су заштићене на основу међународних уговора или су уврштене у Црвену књигу, планирана активност може се дозволити само ако се она односи на заштиту здравља људи, јавни интерес или на успостављање битно повољнијих услова за природу."

Члан 11.

У члану 21. послије става 1. додају се нови ст. 2, 3, 4. и 5, који гласе:

"Дивље врсте и подврсте које су угрожене или ријетке, заштићују се као строго заштићене врсте, заштићене врсте и заштићене завичајно одомаћене врсте.

Као строго заштићена врста, односно подврста може се утврдити:

- а) дивља врста којој пријети изумирање на подручју Републике Српске,
- б) уско распрострањени ендем,
- в) дивља врста заштићена на основу међународног уговора чији је потписник Босна и Херцеговина.

Као заштићена врста може се утврдити:

- а) завичајна дивља врста која је осјетљива или ријетка, и не пријети јој изумирање на подручју Републике Српске,
- б) дивља врста која није угрожена, али ју је ради њеног изгледа лако могуће замијенити с угроженом дивљом врстом,

в) међународно значајна и заштићена дивља врста, према важећем међународном споразуму чији је Босна и Херцеговина потписница.

Заштићеном завичајном одомаћеном врстом може се утврдити она угрожена баштињена сорта биљака, односно раса животиња која се развила као последица традиционалног узгоја и чини дио природне баштине Републике Српске, односно Босне и Херцеговине."

Досадашњи ст. 2, 3. и 4. постају ст. 6, 7. и 8.

У досадашњим ст. 2. и 3. који постају 6. и 7, ријеч: "незаштићених" брише се.

Досадашњи став 4, који постаје став 8, мијења се и гласи:

"Дивље врсте које нису обухваћене ст. 1, 6. и 7. овог члана, ће бити заштићене према Црвеној књизи заштићених врста и станишта."

Члан 12.

У члану 22. ст. 1. и 2. мијењају се и гласе:

"На приједлог Завода, а по прибављеном мишљењу Министарства надлежног за заштиту животне средине, Влада доноси Уредбу о Црвеној књизи заштићених врста и станишта.

Уредба из става 1. овог члана доноси се у складу са међународном методологијом утврђивања садржаја и мјера за очување врста и станишта из Црвене књиге."

Члан 13.

Члан 23. мијења се и гласи:

"Члан 23.

Очување биолошке разноврсности, заштита, одржавање или обнављање природних станишта дивљих биљних и животињских врста остварује се предузимањем економских, друштвених и културних мјера, као и проглашавање и управљање заштићеним подручјима и укључивањем у "Заштићена подручја у Европи".

Члан 14.

Члан 24. мијења се и гласи:

"Члан 24.

Подручја која имају изражену биолошку, геолошку, екосистемску или пејзажну разноврсност проглашавају се заштићеним подручјима.

Заштићена подручја су:

а) **заштићена природна подручја**, која су установљена у научне сврхе или ради заштите постојећих природних одлика подручја, и која могу бити:

- 1) строги природни резервати и
- 2) посебни резервати (подручја дивљине),

б) **национални паркови**, установљени у сврху заштите екосистема и рекреације,
в) **споменици природе** установљени ради очувања специфичних природних карактеристика,

г) **подручја управљања стаништем**, локалитети установљени ради спровођења мјера активне заштите у зони подручја утицаја успостављени да би се очувала природна станишта,

д) **заштићени пејзажи**, установљени ради очувања копнених и приобалних подручја и рекреације, који могу бити:

1) заштићени природни пејзажи,

2) заштићени културни пејзажи,

3) паркови природе, и

4) парк-шуме, шумски заштитни појасеви и природни простори око културних добара.

ђ) **заштићена подручја за управљање ресурсима**, су подручја која имају естетску, стилску, умјетничку, културно-историјску, еколошку или научну вриједност, и која могу бити:

1) вјештачки формиране засади (перивоји, ботаничке баште, алпинетуми, градски паркови, дрвореди, као и други облици баштенског и парковског обликовања), или

2) појединачна стабла, скупине стабала, или живе природњачке збирке успостављене ради очувања генофонда.

Заштићена подручја могу се прекогранично повезивати са заштићеним подручјима друге државе односно ентитета.

План управљања и мјере заштите заштићених подручја која су међусобно повезана, споразумно се утврђује с надлежним органима државе односно ентитета у којој се налази дио заштићеног подручја."

Члан 15.

У члану 25. наслов члана се мијења и гласи: "Заштићена природна подручја".

У истом члану у ставу 1. ријечи: "природно заштићено подручје", замјењују се ријечима: "строги природни резерват".

Послије става 1, додају се нови ст. 2, 3. и 4, који гласе:

"Истраживање и посјеђивање строгог резервата природе ради образовања може се вршити на основу дозволе управљача, а по претходно прибављеном мишљењу Завода.

У строгом и посебном резервату нису дозвољене активности и радње које могу нарушити својства због којих су проглашени (брање и уништавање биљака, убијање, хватање и узнемиравање животиња, увођење нових врста, мелиорациони захвати, разни облици привредног коришћења).

Посебни резерват је подручје копно од нарочитог значаја због своје јединствености, ријеткости и репрезентативности, присуства ријетких или угрожених врста, од нарочитог значаја и намјене."

Члан 16.

У члану 26. у ставу 1, ријечи: "природно заштићена подручја", замјењују се ријечима: "заштићена природна подручја".

У истом ставу, алинеја 1. мијења се и гласи:

" - очување од намјерног или случајног узнемиравања станишта, екосистема и врста."

Члан 17.

Члан 29. мијења се и гласи:

"Члан 29.

Споменик природе је појединачни неизмијењени дио или скупина дијелова живе или неживе природе, који има еколошку, научну, естетску или васпитно-образовну вриједност, због своје ријеткости, природних, репрезентативних или естетских особина.

Споменик природе може бити геолошки (палеонтолошки, минеролошки, структурно-геолошки, нафтно-геолошки, седиментолошки), хидрогеолошки (изворишта, седрена подручја), геоморфолошки (пећина, јама, солитерна стијена), хидролошки (водоток, водопад, језеро, бара), ботанички (димензијама и старошћу ријетки или локацијом значајан примјерак биљног свијета), или просторно мали ботанички и зоолошки локалитет.

На споменику природе, као и простору у његовој непосредној близини који чини саставни дио заштићеног подручја нису допуштени захвати ни радње којима би се могле промијенити или нарушити његова обиљежја и вриједности због којих је заштићен."

Члан 18.

У члану 31. у ставу 1. ријечи: "биолошком разноликошћу" замјењују се ријечима: "биолошком разноврсношћу".

Послије става 1. додају се нови ст. 2, 3, 4, и 5. који гласе:

"Заштићени природни пејзаж је подручје значајне биолошко-еколошке и естетске вриједности, у коме усклађеним међудјеловањем човјека и природе екосистеми нису битно промијењени.

Заштићени културни пејзаж је подручје значајне пејзажне, естетске и културно-историјске вриједности које се током времена развијало као резултат интеракције природно-просторних фактора и традиционалног начина живота становништва.

У заштићеном природном и културном пејзажу забрањене су радње и активности којима се нарушавају њихове примарне вриједности пејзажа.

Начин обављања привредних дјелатности и коришћење природних вриједности у заштићеном пејзажу утврђује се посебним актом о заштити надлежног републичког органа управе, у складу са документима предвиђеним овим законом."

Члан 19.

Послије члана 31. додају се чл. 31а. и 31б, који гласе:

"Парк-шума
Члан 31а.

Парк-шума је природна или сађена шума, веће пејзажне вриједности, намијењена за одмор и рекреацију, у којој су допуштене само оне активности и радње чија је сврха њено одржавање или уређење.

Парк природе
Члан 31б.

Парк природе је пространо природно или дијелом култивисано копнено подручје са еколошким обиљежјима од међународног, међуентитетског или регионалног значаја и пејзажним вриједностима карактеристичним за подручје на којем се налази.

Парк природе има изражене васпитно-образовне, културно-историјске и туристичко-рекреационе вриједности.

У парку природе допуштене су привредне и друге дјелатности и радње којима се не угрожавају његове битне карактеристике и улога.

Начин обављања привредних дјелатности и кориштење природних добара у парку природе утврђује се у складу са условима заштите природе, предвиђеним Планом управљања.

Парк природе може бити предложен за статус међународног еколошки значајног подручја."

Члан 20.

Наслов члана и члан 33. мијењају се и гласе:

"Одређивање и проглашење подручја заштићеним
Члан 33.

Национални парк уређује се посебним законом.

Влада, на приједлог Министарства надлежног за заштиту животне средине, посебним актом проглашава строге, посебне резервате и споменике природе.

Заштићени пејзаж и подручје управљања ресурсима проглашава Министарство надлежно за заштиту животне средине, подзаконским актом уз претходно прибављено мишљење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и Републичке управе за геодетске и имовинско правне послове.

Министар надлежан за заштиту животне средине може донијети акт којим се за конкретан случај одређује подручје утицаја, односно подручје управљања стаништем, у складу са чланом 24. став 2. тачка г) овог закона.

Подручје управљања стаништем успоставља се ради елиминисања или ублажавања ефеката који неповољно утичу на услове или функционисање заштићених природних подручја.

Министарство надлежно за заштиту животне средине, дужно је да обавијести власника, односно корисника дијела природе о покретању поступка за одређивање заштићеног подручја, његовим границама и постојећем стању, у року од шест мјесеци од дана пријема приједлога за проглашење заштићеним природног подручја.

У периоду од уручења обавјештења до проглашења подручја заштићеним, односно обуставе поступка одређивања, стање природног подручја не смије бити погоршано."

Члан 21.

Послије члана 33. додају се чл. 33а. и 33б. који гласе:

"Претходна заштита природног подручја
Члан 33а.

На захтјев правног или физичког лица, министар надлежан за заштиту животне средине може уз претходно прибављено мишљење ресорног министарства, прогласити претходну заштиту природног подручја, доношењем рјешења о претходној заштити.

Рјешење о претходној заштити је оправдано, уколико претходни подаци чврсто указују да подручје има својства заштићеног подручја, да је покренут поступак за стављање под заштиту, или уколико постоји опасност да ће подручје бити озбиљно нарушено или уништено уколико се не предузму мјере заштите.

Рјешењем из става 2. овог члана утврђује се заштићено подручје, мјере, услови заштите и рок на који се одређује претходна заштита, који не може бити дужи од двије године од дана доношења.

Министарство је дужно да прије проглашавања подручја под претходном заштитом, затражи стручно мишљење Завода, стручних организација, института и универзитета.

Рок за давање мишљења из става 4. овог члана је 30 дана.

У посебним случајевима, када је ријеч о природним вриједностима од нарочитог значаја, односно када је ријеч о проглашавању заштићеним појединачних споменика природе, појединих врста флоре и фауне, спелеолошких објеката, специфичних минерала и фосила, министарство може, на основу захтјева надлежног органа локалне самоуправе, донијети рјешење о претходној заштити, без претходно прибављеног мишљења из става 4. овог члана.

Проглашавање заштићених подручја Члан 33б.

Током трајања претходне заштите, односно по пријему захтјева за проглашење заштићеног подручја, Министар надлежан за заштиту животне средине покреће поступак за проглашење подручја заштићеним, подношењем приједлога Влади.

Приједлог из става 1. овог члана заснива се на стручној основи-студији заштите (у даљем тексту: студија), и анализе свих доступних података и информација, критеријума и циљева за проглашење и управљање заштићеним подручјима.

Министарство надлежно за заштиту животне средине повјерава израду Студије из става 2. овог члана Заводу, а по потреби може ангажовати спољну стручну помоћ од осталих домаћих или међународних експерата и стручних организација.

Студија из ст. 2. и 3. овог члана, садржи: образложење приједлога за покретање поступка заштите, детаљан опис обиљежја и вриједности подручја које се заштићује, оцјену стања подручја, приједлог категорије и режима заштите (зона заштите), картографски приказ са уцртаним границама на основу увида у катастар некретнина, концепт заштите, унапређења и одрживог развоја подручја, начин управљања, оцјену и изворе потребних средстава за спровођење мјера заштитом, те анализу последица које ће проистећи доношењем акта о проглашењу, посебно с обзиром на власничка права и затечене привредне дјелатности.

Рок за израду Студије за споменике природе и подручја управљања стаништем је 90 дана, за заштићене пејзаже 18 мјесеци, а за националне паркове и природна заштићена подручја 24 мјесеца.

Министарство надлежно за заштиту животне средине, на основу стручног вредновања и процјене суштинских својстава, функције и угрожености подручја садржаних у Студији, припрема приједлог акта о проглашавању заштићеног подручја.

Министарство обавјештава јавност о приједлогу акта о проглашавању заштићеног подручја, у складу са чланом 14а. овог закона, стављајући на увид јавности Приједлог акта о проглашавању и Студију са картографском документацијом.

Акт Владе о проглашавању заштићеног подручја објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске" и доставља се:

- а) надлежном суду ради забиљежбе у земљишним књигама,
- б) Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове,

- в) управљачу заштићеног подручја, и
- г) Заводу, ради уписа у регистар заштићених природних добара.

Уколико министар надлежан за заштиту животне средине не покрене редовну процедуру за проглашење заштићеног подручја током трајања претходне заштите, након истека периода претходне заштите, подручје се не може више декларисати као подручје под претходном заштитом."

Члан 22.

У члану 34. став 1. алинеја 2 мијења се и гласи:

“- регистар заштићених природних добара, којег води Завод“.

Члан 23.

У члану 35. у ставу 1. послије ријечи: "законом", додају се ријечи: "односно општим актом".

У истом члану у ставу 2, послије ријечи: "закона", додају се ријечи: "односно општег акта".

Члан 24.

Члан 36. мијења се и гласи:

"Акт о проглашењу подручја заштићеним, из члана 33. ст. 2. и 3. овог закона, садржи:

- а) назив подручја
- б) површину подручја под заштитом са тачним одређењем природних ресурса, укључујући и катастарске и земљишно-књижне податке,
- в) просторне границе заштићеног подручја приказане на топографској карти у размјери 1: 25 000 или на други одговарајући начин који омогућава да се границе парцеле одреде прецизно,
- г) тип и категорију заштићеног подручја,
- д) сврху заштите и циљеве управљања (у складу са циљевима који су наведени у закону),
- ђ) правила управљања, неопходне мјере управљања природним ресурсима и одговарајуће технике које се примјењују на заштићено подручје,
- е) забране и ограничења, за које се сматра да су неопходна да би се испунили циљеви управљања,
- ж) тијело које је одговорно за управљање заштићеним подручјем,
- з) обавезу усвајања плана управљања и рок за његово усвајање,
- и) изворе финансирања за спровођење заштите и за развој локалне заједнице."

Средства за финансирање заштите, развоја и управљања заштићеним подручјима, управљач заштићеног подручја може обезбиједити у складу са овим законом, законима о националним парковима и Фонду за заштиту животне средине.

Управљач заштићеног подручја може одредити начин обрачуна и наплате надокнаде за коришћење заштићеног подручја, правним лицима и крајњим корисницима у зависности од степена искоришћавања, степена штете нанесене заштићеном подручју, односно погодности које пружа коришћење заштићеног подручја за обављање дјелатности или за друге сврхе коришћења.

Надокнада из става 3. овог члана утврђује се уз сагласност надлежног републичког органа управе, а по прибављеном мишљењу Министарства финансија Републике Српске."

Члан 25.

У члану 37. у ставу 1. ријечи: " посебним прописом" замјењују се ријечју: "уредбом", а последије ријечи: "Влада Републике Српске", додају се ријечи: "на приједлог министарства надлежног за заштиту животне средине".

У истом члану став 2. мијења се и гласи:

"Подручја која могу бити одређена за програм из става 1. овог члана су:заштићена природна подручја, национални паркови, заштићени пејзажи или споменици природе, ако се у њима налазе 'врсте од интереса за заједницу' према међународним критеријумима."

У ставу 3. ријеч: "пропис", замјењује се са ријечју: "уредба" а у ст. 3, 4, 5. и 6. ријечи:"план и пројекат" и: "план или пројекат", замјењују се ријечима: "пројекат и активност" и "пројекат или активност".

Члан 26.

У члану 40. став 3. се брише.

Члан 27.

У члану 42. у ставу 1. овог закона ријечи: "минерала и фосила", замјењују се ријечима: "минерала, фосила, пећинског накита и седрених подручја".

У истом члану, додаје се нови став 2, који гласи:

"Подаци о минералима, фосилима, пећинском накиту и седреним подручјима, саставни су дио спелеолошког катастра, који води Завод."

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 28.

Члан 43. мијења се и гласи:

"Члан 43.

Надзор над спровођењем одредаба овог закона и прописа донесених на основу њега врши Министарство надлежно за заштиту животне средине и надлежни ресорни орган управе.

Послове инспекцијског надзора у складу са посебним прописима врши инспекције у области шумарства, воде и екологије у саставу Инспектората и надлежни инспекцијски органи у саставу органа локалне самоуправе. "

Члан 29.

У члану 45. став 1. брише се.

Члан 30.

У члану 46. став 1. у алинеји 5, ријеч: "прописом", замјењује се рјечју: "актом".

У истој алинеји, ријечи у заградама, иза ријечи: "надлежног за заштиту животне средине", бришу се.

У ставу 1. алинеја 6, ријечи: "члану 21. ст.1. и 2", замјењују се ријечима : "члану 21. ст.1. и 6. "

Иза става 1. уводи се нови став 2. који гласи:

"За прекршај из става 1 овог члана, новчаном казном у износу од 1.000 до 10.000 КМ казниће се Завод, ако:

-не предузме мјере за заштиту на природном добру које ужива претходну заштиту (чл.33.а),

-не води Регистар заштићених природних добара на територији Републике Српске (члан 34.)".

Досадашњи ст. 2, 3, и 4. постају ст. 3, 4 и 5.

Члан 31.

Члан 48. мијења се и гласи:

"Члан 48.

Народна скупштина у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона доноси Стратегију заштите природе из члана 16. став 1. Закона.

Влада у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона доноси пропис из члана 37. став 1. Закона .

Министар надлежан за заштиту животне средине у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона доноси прописе из члана 35. став 3. Закона.

Влада у року од шездесет дана од дана доношења Стратегије, доноси План спровођења Стратегије заштите природе."

Члан 32.

Овлашћује се Законодавни одбор Народне скупштине Републике Српске да сачини пречишћени текст Закона о заштити природе ("Службени гласник Републике Српске", број 50/02) у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 33.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-504/08

Датум: 20. март 2008. године

**ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

Мр Игор Радојичић